

GŁADKO (43) *av*

a oraz o jasne.

comp gładz(e)j (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Równno; bez chropowatości, nierówności, wypukłości; lubrice Mącz, Calep; ad arnussim, ad unguem, limate, polite Cn (4) : Lubrico, Slisko/ Gładko czynię. Lubrice, Slisko/ Gładko Mącz 198a; Lubrico – Głatko czynię, gładzę. Calep 614a, 614a.*

2. *Ładnie, urodziwie; elegancko; polite Mącz, Cn; concinne Cn (3) : Polite, Ochędoźnie/ gładko/ pięknie. Mącz 308a; á drugi/ máiącz bothki gładko ná nodze/ niedba ni ocz wężczy GórnDworz L8; GostGosp 170.*

3. *Płynnie, swobodnie; uprzejmie, mile (5) : a kthore [pisma żydowskie] podobno gładzeyby mogły być gdyby czału zftawało przełożone BibRadz *5; BielKron 194v marg.*

Zwrot: »gładko mówić, mowiący« = circumscripte, composite, concinne, concludere, rotunde a. non. inornate dicere Cn (2 : 1); RejWiz 171v; Blandiloquus – Głathomowiący. Calep 133a; á gładko z sobą mowiąc/ ieden drugiego łowi. SkarKazSej 662b.

4. *Stosownie do czego, równo z taktem (o muzyce lub śpiewie) (1) : Modulor – Rozmierząm, gładko śpiewam. Calep 667b.*

Synonimy: 1. rowno, ślisko; 2. ładnie, nadobnie, ochędoźnie, pięknie; 3. łatwo, mile, uprzejmie, swobodnie.

Cf **GŁADCE**, [**HŁADKIE**], **NIEGŁADKO**